

ἐκεῖ πλησίον τῆς οἰκογενείας τοῦ εὐεργέτου των.

Μετὰ τὴν ἀνατολὴν δὲ τοῦ ἡλίου τοῦ νέου ἔτους, νέα ζωὴ ἤρχιζε διὰ τὸν Δημήτριον, νέον μέλλον ἐνδοξὸν δικνοίγετο ἐνώπιόν του.

Τὰ ὄνειρά του ἡμέραν μετὰ τὴν ἡμέραν ἐπιπραγματοποιοῦντο διότι καὶ εἰς τὰ μαθήματα ἐπροόδευε καὶ εἰς τὴν ζωγραφικὴν ἐθαυμάζετο· δὲν παρήλθον δὲ πολλὰ ἔτη καὶ ὁ ἀσημὸς καπνοδοχοκαθαριστὴς ἀπῆρχετο δι' ἐξόδων τοῦ κυρίου ἐκείνου εἰς Γαλλίαν ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὴν σπουδὴν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς εἰς ἣν διὰ τῆς εὐφροσύνης του διεκρίθη.

Μετὰ τέσσαρα δὲ ἔτη ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ εὐεργέτης του καὶ ἡ οἰκογενεία του εἶχεν ἐπιστολὴν εἰς ἣν ἐκεῖνος τοῦ ἀντιγράφου τοῦ διπλώματος τῆς Ἀκαδημίας τῶν τεχνῶν ὑπῆρχε καὶ ἐν ἐγγράφῳ δι' οὗ ὁ νεαρὸς ἀρχιτέκτων ἐβραβεύετο εἰς τὴν ἐκθεσιν διὰ τὰ διάφορα ὑποβληθέντα λαμπρὰ σχέδιά του πρὸς τιμὴν τῆς μητρὸς του καὶ τῆς πατρίδος του ὡς καὶ πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς δαπάνης τοῦ εὐεργέτου του.

N. Γ. ΠΙΤΑΕΣΗΣ.

ΔΕΣΣΕΥΨ

Εἰς συμπλήρωσιν τῆς σειρᾶς τῶν εἰκόνων ἦν ὑποσθέντων τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις ἀναδημησιεύομεν καὶ τὴν τοῦ Δεσσεύψ. (Τόμ. Ε').

Ὁ ὑποστάζας τὰς κραταιὰς δυνάμεις τῆς φύσεως πρὸς πραγμάτωσιν τῶν ὀνείρων τοῦ Φαραὼ ἔσχεν ἐσχατῶς τὴν ἀτυχίαν νὰ ἴδῃ τὴν προσφιλεῖ του διώρυγα καταλαμβανομένην ὑπὸ τῶν Ἀγγλων καὶ ἐπικρατήσῃ ὡς πατὴρ βλέπων ἀπαγόμενον τὸ τέκνον του· τὴν διώρυγα ταύτην, τὴν κεκτημένην τὴν δυνάμιν νὰ εἰσφουδετοῖ πᾶσαν ἐχθρὰν, ἐνώπιον τῆς ὁποίας, τὴν 15 Αὐγούστου 1870, ὅτε ἡ Γερμανία καὶ ἡ Γαλλία ἐπολέμουν πρὸς ἀλλήλας, δύο πλοῖα αὐτῶν συναντηθέντα παρὰ τὴν λίμνην Τιμψὰ ἐχαρτετήθησαν ἀντὶ νὰ πυροβοληθῶσι. Ἴσως ὁ 77ετής νεανίας ἐνόμισεν ὅτι ἀναταί τὸ πᾶν νὰ κάμῃ θάλασσαν εἰς ἐκδίκησιν καὶ ἴσως κατὰ τι κατώρθου εἰ μὴ εἶχεν ἀπέναντί του τὰς κραταιὰς δυνάμεις τῶν Ἀγγλων καὶ ὄχι τῆς φύσεως, εἰ μὴ ὁ βοὴν ἀγαθὸς *Wolsley* ἔθετε τέρμα εἰς τὰ ἐκεῖ διαδραματιζόμενα συλλαμβάνων τὸν Ἀράβην.

Ο ΓΑΥΠΤΗΣ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

[Διήγημα]

I

Ὁ Ἑρμάνος Κλόφφερ ἦτον υἱὸς τοῦ διδασκάλου ἐκείνου χωρίου τοῦ δουκάτου τοῦ Βάδεν, κειμένου ἐν τῷ Μαυρῷ Δάσει μιᾶς τῶν ποιητικωτέρων Δέσεων τῆς Γερμανίας. Ὁ πατὴρ του τὸν εἶχεν ὀπωσον καλῶς ἀναθρέψῃ ἐγνώριζε μετριῶς τὰ Λατινικὰ καὶ τὰ Γαλλικὰ, καὶ ἐπαίξε καλῶς τὸ πεντάχορδον. Ἀσκηθεὶς παιδιόθεν, ὡς ἅπαντες οἱ κάτοικοι τοῦ βουνοῦ, εἰς τὸ νὰ ἐργάζεται διάφορα ξυλουργήματα μετὰ τὴν μάχαι-

ράν του, βαθμηδὸν ἔλαβε τάστιν εἰς τοιαύτας ἐνασχολήσεις, καὶ εἶχε γλύψῃ μετὰ πολλὴν ἐπιτυχίαν πολλὰ παιδιῶν παίγνια· μεταβάς ποτε εἰς τὴν Βάλην, κτύχησε νὰ ἴδῃ Γαθθικά τινα ἀνάγλυφα, καὶ ἐμνήθη δι' αὐτῶν, οὕτως εἶπεν, καὶ τὴν τέχνην, ἐνοήσας συγχρόνως τί δύναται νὰ κατορθώσῃ ἡ ἀνθρώπινος καρτερία. Ἐκτοτε ἀνεφάνη ὁ προσορισμὸς του, καὶ ἐγκαταλείψας τ' ἀτελεῖ παίγνια, ἤρχισε νὰ μιμῆται διὰ ξυλογλυφία· πάντα τ' ἀντικείμενα τῆς φύσεως, ἐρευνῶν ἀκριβῶς καὶ λεπτομερῶς τὰ ὑποδείγματα του ἤρχισε ν' ἀτχολῆται μετὰ διακαῆ ἐρωτα τῆς τέχνης, καὶ μόνον ὑπὲρ αὐτῆς.

Ὁ τοσοῦτός του ζῆλος ἐπεστέφη καὶ μετὰ αἰτία ἀποτελέσματα· τὰ κατ' ἀρχὰς ἀτελεῖ καὶ ἀκομψὰ δοκιμιά του ἐτελειοποιήθησαν, ὁ Ἑρμάνος ἐγίνε μετ' ὀλίγον κάτοχος τῆς τέχνης καὶ τοῦ ἔλειπε μόνον ἡ ἐφαρμογὴ, εἶχε τὸ σῶμα, ἀλλὰ τοῦ ἔλειπε τὸ ζωογόνον πνεῦμα. Μετ' ὀλίγον δὲ ὑπερενίκησε τὰς δυσχερεῖς καὶ ἐγίνε τέλειος καθ' ὅλα.

Αἱ γλυφαὶ τοῦ αἵτινες κατ' ἀρχὰς συνεχέοντο μετὰ τὰς ἀπλουστάτας τῶν ποιμένων τοῦ Μαύρου Δάσου, ἐξετιμώθησαν κατὰ τὴν ἀξίαν των, καὶ πρῶτον μὲν ἤρχισαν ζητούμεναι εἰς τὸν Βάδεν, μετ' ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ Μόναχον, καὶ εἰς τὴν Βιέννην καὶ εἰς τὸ Βερολίον. Ὁ ἔμπορος ἐκεῖνος ὅστις εἶχεν ἀγοράσει τὰς πρῶτας εἰς εὐτελεῖ τιμὴν, παρεκίνησε ἤδη τὸν νεανίαν νὰ τῷ πωλήσῃ καὶ ἄλλας ὑποσχόμενος εἰς αὐτὸν ἀνωτέραν ἀντιμισθίαν.

Ὁ Ἑρμάνος, ὅστις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του ἦτο τὸ μόνον ὑποστήριγμα τῆς γραίας μητρὸς του, ἐχάρη ὅτι ἠδύνατο νὰ τὴν γηροκομήσῃ διὰ τῆς ἐργασίας του, καὶ πραγματικῶς ἡ εὐζωία ἐπανήλθεν εἰς τὴν πενιχρὰν του καλύβην· προστεθήσαν μερὰ ἐπιπλα εἰς αὐτὴν, ἀναεθήθησαν τὰ ἱμάτια τῆς Κυριακῆς, καὶ ἐνίστο τὸ ἐσπέρας ὅτε συνήρχοντο οἱ γείτονες, ἡ μήτηρ Κλόφφερ ἦτο εἰς κατάστασιν νὰ τοῖς προσφέρῃ ζῆθον, ἢ καὶ μίαν φιάλην οἴνου τοῦ Ῥήνου. Ὁ Ἑρμάνος τότε ἐπαίξε τὸ πεντάχορδόν του, ἐνῶ ἡ μήτηρ του ἐτραγῳδοῦσε, μετ' ἔντονον εἰσέτι φωνὴν, διάφορα ἄσματα τοῦ Σχιλλέρου, τὰ ὁποῖα τῇ εἶχε διδάξει ὁ σύζυγός της.

Αἱ ἡμέραι τοῦ Κλόφφερ διήρουντο μετὰ τοῦ ἔργου του, καὶ τῶν ἡσυχῶν διασκεδάσεων. Ἡ δὲ Δωροθέα ἐφρόντιζε περὶ ὄλων τῶν ὑποθέσεων, καὶ τὸν ἀπέλλασσε πάσης ὕλικῆς φροντίδος. Διὸ ὁ βίος του ἦτο συνεχῆς καὶ γόνιμος μελέτη, καὶ μόναι αἱ συνεντεύξεις μετὰ τῶν γειτόνων του, καὶ ἡ ἀγάπη τῆς μητρὸς του, τὸν ἀπέσπων ἀπὸ τῶν ἰδανικῶν κόσμων, χωρὶς νὰ τὸν ἐμποδίζωσι νὰ παραδίδηται συνεχῶς εἰς τὰς ἡδονὰς τῆς ἐφευρέσεως· νὰ συνδιαλέγηται μετὰ τῆς φαντασίας του. Σχεδὸν ὅλος ὁ καιρὸς του ἐξωδεύετο εἰς τὰ ἔργα τῆς ἐμπνευσεώς του, καὶ ἀποσυρόμενος ἐν τῇ τέχνῃ, ὡς οἱ ἄγιοι εἰς εὐλαθεῖς προσκλώσεις, ἤγνοιε τὰς πινακίας τοῦ πραγματικοῦ βίου.

Περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου ἡμέρας ἐνῶ ἐκάθητο εἰς τὴν φλίαν τῆς θύρας του, καπνίζων τὸ στυφνόν του, ἔχων

ἐπὶ τῶν γονάτων του τὸ πεντάχορδόν του, βλέπει αἰφνης προσερχόμενον ἕνα ἵππεά.

Ἦτο δὲ οὗτος ἀνὴρ τεσσαρακοντούτης, καὶ ἡ ἐξωτερικὴ του μορφή ἐδείκνυεν ὅτι ἦν ἐξ εὐπατριδῶν. Σταθεῖς πλησίον τῆς καλύβης τοῦ Κλόφφερ ἐθέωσε διὰ μονόπτρου ἐπὶ τέλους ἠτένισε τὸν νεανίαν.

— Ἄ! ἰδοῦ! ἀνέκραξε γαλλιστί· καὶ πλησιάζων πρὸς αὐτόν.

— Δύνασθε νὰ μὲ εἰπῆτε, τῷ λέγει ψελλίζων γερμανιστί, ποῦ θέλω εὑρεῖν τὸν γλύπτην Ἑρμάνον Κλόφφερ;

— Εἶμαι ἐγὼ, ἀπήντησεν ἐγειρόμενος ὁ Ἑρμάνος.

— Σεῖς; ἀνέκραξεν ὁ ξένος. Μὰ τὸν Θεὸν ἐπέτυχα θουμασίως. Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ ἵππου του ἔρριψε τὰ ἡνία του εἰς τὸν ὄπαδόν του, φέροντα στολήν ὑπηρετοῦ.

— Σὰς ἐζήτουν κ. Ἑρμάνε, εἶμαι Γάλλος... ὅτ' μὲ ἐνοήσατε ἀπὸ τὰ γερμανικά μου... πρὸς τοῦτοις φίλος τῶν συλλογῶν... εἶδον τὰς γλυφάς σας, καὶ ἔρχομαι ἵνα προμηθευθῶ ἀπὸ σας ὅσας δύνασθε νὰ μοὶ ἐκποιήσητε.

Ὁ Ἑρμάνος τὸν ὠδήγησεν εἰς τὴν καλύβην του.

— Ἐνταῦθα ἐργάζεσθε; ἠρώτησεν ὁ Γάλλος παρατηρῶν μὲ ἐκπληξιν τὸ πενιχρὸν ἐκεῖνο δωμάτιον.

— Παρὰ τὸ παράθυρον, τοῦ ἀπήντησεν ὁ Ἑρμάνος, δεικνύων εἰς τὸν ξένον ἐπιμήκη τράπεζαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦσαν διεσκοπισμέναι διάφοραι ἐξεργασμέναι γλυφαί· ὑπὸ τὴν τράπεζαν δ' ἔκειντο σωροὶ ἀκατεργάστων ξύλων ἐλάτης, ἡ ὕλη τῶν ἔργων του· τὰ δὲ ὀλίγα ἐργαλεῖα του ἐκρέμαντο εἰς τὸν τοίχον.

— Πῶς, δὲν ἔχετε ἄλλο ἐργαστάσιον;

— Ὅχι, κύριε, ἀπήντησεν ὁ Ἑρμάνος.

Ὁ ξένος θεῖς τὸ μονόπτρον εἰς τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν τῷ εἶπε:

— Θουμαστόν! νὰ κατασκευάζωνται τοιαῦτα ἀριστουργήματα εἰς τοιαύτην τρύπαν! ἀλλὰ κ. Ἑρμάνε... οὔτε νομίζω ὀνομάζεσθε... Πολλὰ σὰς ἐλλείπουν, ... ἀνευ ἀμίλλης... ἀνευ συμβουλῶν, ... θουμασίον!!

— Προσπαθῶ νὰ μιμηθῶ ὅσα βλέπω, ὅπως τὰ αἰσθάνομαι, ἀπήντησεν ἀφελῶς ὁ Κλόφφερ, ἰδοῦ ἐδῶ αἶγες, ταῦροι καὶ παῖς... ὅλα ταῦτα εἶναι ἀπομίμησις φυσική...

— Ἐξαίτια, ἀνέκραξεν ὁ Γάλλος διακόπτων τὸν Κλόφφερ, καὶ λαμβάνων συγχρόνως καὶ τὰς δύο γλυφάς τὰς ὁποίας τῷ εἶχε δεῖξει ὁ Ἑρμάνος, τὰς ἀγοράζω εἶπεν. Ἡ τιμὴ των;

Ὁ Ἑρμάνος τὴν ἐπροσδιώρισε.

— Καλὰ, εἶπεν ὁ Γάλλος· ὅμως ἐξεπλάγη διὰ τὸ εὐτελὲς αὐτῆς· ἠξέυρετε, κύριέ μου, ὅτι ἕκαμα τὰ ἀδύνατα δυνατὰ διὰ νὰ σας εὔρω; Οἱ πραγματευταὶ αἰτίνες πωλοῦν τὰ ἔργα σας, ἀγνοοῦν τὸ ὄνομά σας, ἢ δὲν θέλουν νὰ τὸ διακινώσουν, καὶ δὲν ἠδυνήθην νὰ γνωρίσω τὸν Ἑβραῖον ὅστις σὰς τὰ ἀγοράζει ἀπ' εὐθείας. Ἠναγκάσθην νὰ προστρέξω εἰς τὴν ἐπικουρίαν τοῦ Πρέσβεως μας ἐν Βιέννῃ, ὅστις ἔλαθε πληροφορίας ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν, καὶ οὕτως ἔμαθα τὸ ὄ-

νομά σας· διερχόμενος τοῦ Βαδενβίλλερ, ἐπεθύμησα νὰ σας ἴδω.

Ὁ Ἑρμάνος ἐκλινε τὴν κεφαλὴν εὐχαριστῶν τὸν ξένον.

— Δὲν φαντάζεσθε, ὅποιον φήμην ἀπεκτήσατε εἰς τὴν Γερμανίαν, ἐξηκολούθει λέγων ὁ ὀδοπότης. Αἱ γλυφαί σας ἔχουσιν ὑπέρογκον τιμὴν. Εἶδον μερικὰς τῶ ὄντι· ἐξαισίας, κ. Ἑρμάνε, αἰτίνες στολιζοῦσι τὸ σπουδαστήριον τοῦ πρίγκηπος Μετερνίχου. Σκοπεύετε βεβαίως νὰ μεταβῆτε ἄλλου;

— Ὅχι, κύριέ μου, ἀπήντησεν ὁ Ἑρμάνος, ποτὲ δὲν μοὶ ἤλθε κατὰ νοῦν νὰ ἐγκαταλείψω τὸ Δάσος μου.

— Πῶς! ἀρραβάζετε τὸ μέλλον σας! συλλογισθεῖτε ὅτι ἐνταῦθα σθένεσθε ἐπὶ ματαίῳ...

— Ζῶ εὐδαιμόνως.

— Εὐδαιμόνως!! εὐδαιμόνως!! εἶπεν ὁ ξένος παρατηρῶν τὰ πενιχρὰ ἐνδύματα τοῦ Κλόφφερ, αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι εἴσθε φιλόσοφος... νὰ μὴν ἔχητε σὺ δὲ ἐργαστάσιον! ἠναγκασμένος νὰ ἐργάζεσθε ἐπὶ τῆς τέρας τοῦ μαγειρίου!... Ἄ! σεῖς μόνον οἱ Γερμανοὶ δύνασθε νὰ ζῆτε οὕτω!

— Καὶ ποῖον τὸ ὄφελος, εἰς μετήλυσσον τὸν τράπον τοῦ βίου μου;

— Πρῶτον ἡ δόξα, ἀπήντησεν ὁ Γάλλος. Μέχρι τοῦδε γνωρίζουν τὰ ἔργα σας, τὸ δὲ ὄνομά σας ἀγνοοῦνται· πρέπει νὰ καθέξητε τὴν ἀνήκουσαν εἰς ὑμᾶς θᾶσιν Ἐπειτα θὰ πλουτήσητε.

— Νὰ πλουτήσω! ἀνέκραξεν ἐκθαμβος ὁ Κλόφφερ· καὶ πῶς;

— Μὰ τὸν Θεόν! ἀπήντησεν ὁ Γάλλος, μὲ αὐτὰ τὰ ἔργα σας. Δὲν ἠξέυρετε ὅτι σήμερον οἱ τεχνῖται εἶνε οἱ εὐδαιμονέστεροι τῶν ἀνθρώπων; Ἄ! βλέπω ὅτι ἀγνοεῖτε τὰς προσόδους τοῦ αἰῶνος μας. Ἐλθε, Ἑρμάνε, ἐλθε εἰς τοὺς Παρισίους, θέλω τὴν σχετίσει μετίνης ἐφημεριδογράφους, αἰτίνες θέλουν σὲ ἀναγγεῖλαι ὡς νέον Μιχαὴλ—Ἀγγελον... Ἐλθε φίλε εἰς Παρισίους, καὶ μολὶς φθάσης θὰ γίνης ὑπέρπλοτος!!

— Εἶνε δυνατὸν; ἀνέκραξεν ἐκπεπληγμένος ὁ Κλόφφερ.

— Βεβαίωτατον, φίλε μου· καὶ ἀφοῦ ἔτυχε νὰ σὲ ἴδω θέλω νὰ ὀφελθῆς ἐκ τῆς συνεντεύξεώς μας... τὸ φῶς δὲν πρέπει ποτὲ νὰ μείνῃ ὑπὸ τὸ μόδιον... Ἐλθε, σὲ λέγω, ἐλθε, εἰς Παρισίους.

— Ὄ! εἶναι ἀδύνατον, ἐφέλισεν ὁ γλύπτης σείων μελαγχολικῶς τὴν κεφαλὴν.

— Καὶ διατί;

— Ἐνταῦθα ἐγεννήθη, ἀνετράφην· ἐδῶ ἐσυνήθησα, ἐδῶ ἔχω τοὺς φίλους μου, τὴν μητέρα μου...

— Εἰς τοὺς Παρισίους θὰ εὔρης ὅλα ταῦτα.

— Ὅχι! ὄχι!

— Σκεφθῆτε ὅμως καλῶς, ἐπρόσθεσεν ὁ Γάλλος· ὅστις θέλων νὰ πείσῃ τὸν Κλόφφερ, εἶχε πεισθῆ ὁ ἴδιος· σκεφθῆτε ὅτι ἐνταῦθα θὰ ζῆτε ὡς ὁ ἀπλοῦστερος καὶ πενιχρότερος τῶν χωρικῶν ὁμοιάζεις, φίλε μου, ἠγεμόνα ὅστις ἀγνοεῖ ὅτι ἄλλοθεν θέλει στεφθῆ· ἐγὼ λοιπὸν ἔρχομαι νὰ σας προσφέρω τὸ στέμμα...

σᾶς προτείνω ν' ανταλλάξτε τὴν πτωχείαν σας πρὸς πλοῦτον, εὐδαιμονίαν, δόξαν . . . καὶ ὅσον Γερμανὸς καὶ ἂν εἴθε τὰ θέματα καὶ αἱ διασκέδασεις; καὶ οἱ καλοὶ οἶνοι, σᾶς ἀρέσκουν . . . Ἀπορασίσατε λοιπὸν, καὶ ἀναχωροῦμεν πάραυτα! λοιπὸν;

— Κύριε . . . , τῷ λέγει ὁ Ἑρμᾶνος, ἀλλ' αἴρηναι σκιρτᾷ, καὶ σιωπᾷ, ἡ μήτηρ του ἴστατο ἐμπρὸς του.
(ἀκολουθεῖ).

Ἐν τῇ πόλει τῆς Αὐστρίας Wiesmath παρὰ τὸ Wiener Reustadt, κατάκειται ἐπὶ δέμηνον χρονικὸν διάστημα κέρη, τὸ τρίτον τῆς ἡλικίας ἄγουσα ἔτος, θυγάτηρ δὲ ἰσραηλιτίδος καπνοπώλιδος, καταληγθεῖσα ὑπὸ ὕπνου οὐδόλως παραλλήσσοντος θανάτῳ, προσελθόντος δὲ κατὰ τὴν διάγνωσιν τοῦ ἐκεῖ ἰατροῦ ὑπὸ μερικῆς παραλύσεως τοῦ ἐγκεφάλου. Ὁ ὕπνος καθ' ὅλον τὸ μνησίον διάστημα τοσοῦτον βαθὺς ἦν, ὥστε μόνη ἢ ἐκ διαλειμμάτων σπασμωδικῆ τῶν δακτύλων κίνησις ἐνέφαινε ζωὴν. Οἱ ὀφθαλμοὶ ἔμεινον ἀκίνητοι καὶ δὴ καὶ ἐπὶ προτεινομένῳ φωτί. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον τὸ στόμα ἦν παντελῶς κεκλεισμένον καὶ μόνον διὰ βιαίου ἀνοίγματος προήγατο τῷ ταλαιπώρῳ πλάσματι ἢ ἀπολύτως ἀναγκαίᾳ βουστῇ τροφῇ. Ἔστιν ὅτε δὲ παρετηρεῖτο καὶ διαστολὴ τῶν μέσθων τοῦδε κεκλεισμένων βλεφάρων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνοίγμα τοῦτο ἦτο παροδικόν. Ὁ ἰατρὸς τοῦ Hochwolkersdorf, ὅστις περιεποιεῖτο τὸ κοράτιον καὶ ἐπισκέπτετο ἐπιμελῶς, ὡς καὶ ἕτεροι συνάδελφοι αὐτοῦ, οἱ ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἐπισκεψάμενοι τὴν ἀσθενῆ, ὁμολογοῦσιν ὅτι πρῶτον ἤδη ἀπαντῶσι τοιοῦτον ἔκτακτον φαινόμενον.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ὅπως τῆς σήμερον πρὸς ἀπλὴν διασκέδασιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατασκευαζόμενος ἀεροδρόμων (ἀερόστατον) θὰ ἐξυπηρετῇ ἀπὸ τοῦδε καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς μετεωρολογικῆς ἐπιστήμης. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐν Παρισίοις ἀστεροσκοπείου θὰ ἔχη πάντοτε πρόχειρον ἀεροδρόμονα πρὸς ἀκριβῶσιν τῆς θερμοκρασίας καὶ τῆς ὑγρότητος τοῦ ἀέρος. Τὰ χρεῖ- ῶδη ἔργα τῆς ἀναμετρήσεως εἶναι ἤδη ἔτοιμα. Ἐν πεταγμέναις ὥραις, ἀλλὰ νημερίας οὐσης, θὰ ἀπολύθῃ εἰς ὕψος πολλῶν ἑκατοντάδων μέτρων.

* * * Σῶμα σοφῶν Γάλλων καταγίνεται εἰς τὴν σπουδὴν τῶν δηλητηρίων τῶν οἰνοπνευμάτων. Τὰ πειράματα γίνονται ἐπὶ χοίρων. Δίδουν αὐτοῖς ἄφθονα οἰνοπνεύματα, τὰ ζῶα τέρπονται πολὺ καὶ μεθύσκονται. Τὴν ὀλίγην τροφήν ἦν τοῖς δίδουσι τὴν ἐμβάπτουν εἰς οἰνοπνεύματα. Πληθὺς ἀνθρώπων μεθύτων συσσωρεύονται βλέποντες τὸ θέαμα καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀντήλαστον τὴν θέσιν των πρὸς τοὺς χοίρους. Αἱ μελέται δὲν ἀρίκοντο ἔτι εἰς ὀριστικὸν ἀποτελεσμα.

* * * Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσι τὴν πρὸ μικροῦ ἀνακάλυψιν ἐν τῇ Δοργανῇ τῆς νήτου Σαρδηνίας, μεγάλου σπηλαίου ἐκ σταλακτίτου. Μέχρι τοῦδε ἀνεκαλύφθησαν ἐν αὐτῷ 15 ἑκτενεῖς στοαί, εἰς μίαν δὲ τούτων εἶναι σειρά λευκῶν στηλῶν. Τὸ ἔδα-

φος εἶναι ὁμαλώτατον καὶ στιλπνότατον ὡς τὸ ὄραιότερον ἀλάδαςρον. Φωταγωγηθὲν διὰ πυρσῶν ἐπαρουσίασεν ὄραιότατον θέαμα. Θεωρεῖται ὡς τὸ ὄραιότατον τῶν ἄχρι τοῦδε γνωστῶν σπηλαίων ἐκ σταλακτίτου.

* * * Τὸ δημόσιον χρέος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, κατὰ τὸν παρελθόντα Αὐγουστον ἠλλατώθη κατὰ 10,000,000 δολλαρίων ἤτοι (60,000,000 δραχμας!)

* * * Ἡ σύνοδος τῶν γερμανῶν κοινωνιστῶν εἰς ἦν πάντα τὰ ἐν τῷ Γερμανικῷ κοινοβουλίῳ μέλη τοῦ κόμματος ἔλαβον μέρος, συνήλθεν ἐν Ζερίχῃ ἀθροῦδος, καὶ ὑπὸ ἐχεμύθιαν.

* * * Τὸ ἐν Φραγκφούρτῃ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσηχοῦ μηνὸς ὀκτωβρίου παρὰ τὸν Μοῖνον συγκροτηθὲν Συνέδριον τῶν καθολικῶν, θὰ εἶναι πολυαριθμώτατον. Πλέον τῶν 3050 ἀτόμων ἀνήγγηλον ἤδη τὴν ἀφίξιν αὐτῶν. Οὕτω το τοπικὸν κομιτάτον προσπαθεῖ νὰ εὕρῃ ἐν ἰδιωτικαῖς οἰκίαις καταλύματα δι' ὅλον τὸν κόσμον, τῶν διευθυντῶν τῶν ξενοδοχείων διακηρυξάντων, ὅτι δὲν ἐνοικιάζουσι τὰ δωμάτια αὐτῶν ἐκ τῶν προτέρων.

* * * Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ πληθυσμοῦ, ἡ πόλις τοῦ Λονδίνου ἔχει 3,314,571 κατοίκους, ἤτοι πλειοτέρους ἢ κατὰ τὸ 1871 κατὰ 560,311. Δηλαδή περιέχει ἀκριβῶς διπλάσιον πληθυσμὸν ὅλοκληρου τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νέων ἐπαρχιῶν.

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ ἀριθ. 15 Προβλήματος.

Ε Α Δ
Ρ Ι Α
Ε Ρ Μ Η Σ
Ω Ο Ο
Ν Σ Σ

1) Αἶμος. 2) Ἑρμῆς. 3) Δάμων. 4) Ἑρμῆς.

Λύσις Δ'. Αἰνίγματος.

Τὸ στοιχεῖον Α

Ἔλυσαν δ' αὐτὸ οἱ κ. Γ. Χ. Χέλμης, Α. Χ. Χέλμης, Ἀλέκος Σφοῖνης, Π. Θ. Θεοβαῖος (Ἀθηνῶν), Αἰκατερίνη Γ. Παῖζη (Πειραιῶς), Ζώης Μ. Παπαθανασίου (Πύργου), Σ. Α. Νεόκοσμος (Κων/πόλεως καὶ Βασιλικῆ Βαρβέρη (Ὀλτένιτςα).

ΕΡΜΗΝΕΙΑ Κριτικὴ καὶ Πρακτικὴ τῶν τεσσάρων Εὐαγγελίων—μετὰ εἰκονογραφιῶν εἰς τόμους δύο, ὧν ἕκαστος πωλεῖται πρὸς δραχμάς 5.

Εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τῆς «Ἀθηναῖδος» καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς βιβλιοπώλαις.

Ἐν Σμύρνῃ δὲ παρὰ τῇ ἀποθήκῃ τῶν Ἁγίων Γραφῶν, εἰς τὴν γωνίαν Φραγκομαχαλᾶ καὶ Χατζῆ Στάμου Σοκάκι καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς βιβλιοπώλαις.